ŞiRAZE

Seçil Oğuz

ŞİİR

ŞİRAZE

Seçil Oğuz

tilki
Kitap

şiir

şiraze
seçil oğuz

ISBN 978-605-5045-74-6
2.Basım, İstanbul, Şubat 2016
Genel Seri:97 Şiir Serisi:39

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.BuDukkan.com

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editör: Benjamin AE, Veysel Oğuz
Kapak Tasarımı: Ajans Tilki
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Özkaracan Matbaacılık/Yenibosna

Eserin tüm hakları Tilki Kitap©'a aittir. Alıntı dışında kullanımı yazılı izine tabiidir.
Eserin tüm yasal ve fikri sorumluluğu yazarına aittir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.
Tilki Kitap'ın edebi değer dışında yayın kıstası bulunmamaktadır.

şiraze

seçil oğuz

ÖNSÖZ

Yazmaya başladığımda, dünyanın gürültülü sesleri duvarlarıma çarpmıyor, geniş ve çetrefilsiz bir yolda koştuğumu düşünüyorum. Kelimelerle çizdiğim resimlerde, kendi maskemin bile düştüğünü görüyorum. Yazmanın en güzel yanı da, evrende adını hiç bilmediğiniz kişilerle bir satırda buluşuyor olmanız. Yazdığım yazılarda, yaşanmış aynı acılarda ya da aynı sevinçlerde, başka insanlarla denk gelmek, paylaşmanın o muazzam mutluluğunun altını çiziyor. Başka bir kalbe umut veren sözlerin, küçük melekler olduğuna inanıyorum.

Bu sayfalarda okuyacağınız her şiir, aslında bir nevi öykülerimin özetidir. Nazım Hikmet, hasretliğini ilk şiirlere söylemiştir. Orhan Veli, her ne kadar garibim dese de, en çok şiirlerinde tatmıştır zenginliği ve de İstanbul'un doyulmaz tadını.

Anlatmak bir aşkı, bir şiirin yordamıyla... Anlatmak bir kadının gözyaşlarını... Bir çocuğun bahar gülüşünü... Toprağı şımartan suyu... Şavkında ümitler taşıyan güneşi... anlatmak ne büyük bir sevinçtir. Kafese hapsedilmiş güvercinleri, maviliklere salmaktır şiir.

Ahmet Haşim ne demişti;

''Şiir sıradan bir dil değildir. Şiir, düz yazıya çevrilmeyen dildir.''

Şiirin kalbinden seslendim sizlere...

Seçil OĞUZ

Uyumak nedir bilmez İstanbul.
Vuslatı da bilmez.
Hüznü, hasreti, sancılı geceleri, yorgun sabahları adı gibi bilir.
Bu yüzden biraz benzeriz. İstanbul ve ben.
O çok göç alır. Benden ise, göç eden duygular çok.
Mutluluk mesala...
Son olarak bir eyleme ne zaman dönüştürdüm bilmiyorum. Epey oldu. Keder bende fazla mesai yapmaya başladığından bu yana, pek yan yana gelmedik.
Acının alnına büyük harflerle yazılmış olmalı adım. Sanki dünya bir fanus ben ise, ölü bir balığım.
Böyle umutsuz cümleler kurmazdım. Hepsi bir insan yordamı ile oldu. El emeği, göz nuru gibi...
O gitti. Oysa giderken demiştim:
"Gittim demekle, bitti demekle olmaz bayım! İz diye bir şey var. Bilir misiniz?"
Eğreti durmaktansa, bazı gitmeler iyidir. İyi ki de gitti. Kalbinin elinde valiz hep vardı zaten. Yan yanaydık ama görenlere.
Sorsam hangi rengi sevdiğimi bilmezdi. Ben ise, kolundaki doğum lekesinden, göz kenarlarındaki çizgilere kadar ezbere bilirim.
Odamın duvarları da bilir. Uyumadan evvel yüzünü çizerdim gözlerimle. Sabah olana dek, onu görene dek, saatin akrebi zehirlerdi.

İnsan alışıyor. Eskisi gibi olamıyor. Rengi soluyor, sesi kısılıyor, tadı kaçıyor çoğu şeyin. Ama alışıyor. Alıştım!
Ay'ın en karaaanlık vakitlerinde uyudum. Günün gözü çapaklı vakitlerinde uyandım.
Sevdiğim şarkılardan vazgeçtim. Sevdiğim sokaklardan vazgeçtim. Kendimden vazgeçtim. Kapandım bir süre. Çok kahrımı çekti cumba odasının pencere önü. Çıkmadım kapı dışarı.
Bir anıya denk gelmekten, bir köşede karşılaşmaktan, bir sesin onun sesine benzemesinden korktum.

Göz görmedi ama, gönülde unutmadı. Unutmak diye bir şey yok zaten. Üzerini kapatıyoruz hepsi bu. Ben de üzerini kapattım.
Sonra çıktım sokağa. Çarşıları, pazarları, sahilleri gezdim. Korkmadım. Yorulmuştum.
Bir misafir çocuğu gelmiş, her yerimi dağıtmıştı. Toplamak kolay değildi.
Güç-bela topladım. Halının altına gizledim kırıkları. Ondandır arada ayağıma batar. Canım yanar.
Sonra bir beyaz kağıt kahrımı çeker. Sırdaşım olur kelimeler. Ayrılık cümleleri dökülür. Siyaha boyanır beyaz kağıt.
Büyük vebaldir aslında, bir ayrılık şiirine konu olmak.
Yâr olun. Yara değil!
Sonra kamburlaşıyor sırtlarımız. Sonra onca yükü taşımak kolay olmuyor. Anneler de geçiremiyor üfleyince yaraların acısını.
Bisikletten ya da koşarken düşmeye benzemiyor ki.
Uçurumdan düşüyor insan.
Sonra uzunca bir süre sevmekten korkuyor. Kalbinde bir uçuk çıkıyor ki, dudaktakine benzemiyor.
Şirazesi dağılıyor aklın. Ne kadar yalan duymuşsa o kadar yaşlanıyor.
İki kişilik hayaller, birinin başına yıkılıp kalınca takvim yapraklarına yeni hayaller iliştirmeye yüzü de olmuyor.
O yüzden diyorum ya, ağlatmayın şu kadınları. Ya da mutlu eder gibi yapmayın. Sever gibi hiç yapmayın.

Şiraze

Yorgunum şiraze.
Dizleri titriyor düşlerimin.
Ve zamanın dili lâl kesilmiş gibi...
Ben ise,
duvarda asılı duran eski bir fotoğraf gibiyim.
Kanatlarım kırık şiraze.
Uçamıyorum artık denizlerin üstünden.
Güneş renkli çiçeklerimi çoktan soldurdum.
Sanki ben bir suyum,
Yolu bana düşen,
mutluluklar siliniyor şiraze.
Öylece geçiyorum yollardan.
İz bırakmadan.
Bir ressam gördüm
bir sokakta.
Bir aydınlık çiz dedim,
Yanına ise beni.
Yüzümdeki hüzün,
sildi aydınlığı şiraze.
Rüzgâr dokunmuş saçlar gibi dağınım.
Yırtılmış bir defterin sayfaları gibi dağınım şiraze.
Duysa sesimi,
Gelse şiraze.
Toplansam,
Bulsam kendimi,
mutlu bir yaşamın
göğsünde şiraze.

"Galata'ya ince bir yağmur yağıyordu.
O vakit, hüzünlü bir kadına benziyordu.
Bulutlar değil,
Galata ağlıyordu .
Uzaktan sevmelerin şiirini yazıyordu."

Kız Kulesi

Atı alan Üsküdar'ı geçti.
Kız Kulesi, kırışık denizle baş başa ve yalnız.
İnanma bu kalabalık şehre,
O da yalnız.
Eski sevdaların tadı bu kulede kalalı,
Herkes yalnız.
Ah şimdi sevilmek vardı,
Vera gibi,
Kavuşmak mümkün olmasa bile,
Beklenmek vardı Pia'nın beklendiği gibi.
Bir kuleyi yalnızlığa mahkum edecek kadar sevilmek,
Kim bilir? Nasıl bir sevilmekti.
Orkinoslar,
Dalyanlarda, ağlarda çırpınan balıklar bile bilir,
Bu sevdanın hikayesini.
Kuşlar anlamaz, akılları bir karış havada,
Göç etmeye sevdalıdır onlar.
Yasak sayılan sevmeler,
Kavuşmak bilmeyen özlemler,
Bir denizi bile boğar atar.
Yalnızlık mübahtır kuleye.
Şahit olduysa bir sevgiye.

"Gecenin uzunluğunu, hüzünler belirliyor olmalı. Karanlığı ise, kırgınlıklarımız kadar. Cumba odasının penceresinden sokağı izliyorum. Baktıklarım başka, gördüklerim bambaşka... Bir şiire sustuklarımı anlatıyorum. Günün gözü çapaklı vakitlerinde, uykuya dalıyorum. O gece, takvim yapraklarından geçip gidiyor. Ama, bir şiirin aklından gitmek bilmiyor."

Cambaz

Bir akşam vakti aklıma düşersin.
Uzak kentlerin dalgınlığı uğrar gözlerime.
Sazın diline bir türkü yerleşir.
Başka bir acıdan yazılmış sözler.
Ayna tutar içimde olup bitenlere.
Esmer bir sancı kıvranır bedenimde.
Omurgam olur tüm kederler.
Yollara düşsem derim.
Uzak yollara...
Uzakta sen.
Yakında sen.
Gidemem senden.
Gün doğmadan aklıma düşersin.
Şehir uykuda,
Kuşlar süzülürken.
Gencecik bir ağaç yorulur içimde.
Çay tabaklarında söndürdüğüm tütünler yorulur.
Acın yorulmaz.
Ezber bozdurur yokluğun.
Bir ipte iki cambaz.
Biri hasret.
Biri keder.

''Uzaktan izlerdim seni. Neşeli bir çocuğu, denizi ya da huzurlu bir manzarayı izler gibi... Ruhuma yuva yapmış kederlerim, dağılıp giderdi. Sen çiçeklerini sulardın. Sardunyalara şarkılar söylerdin. Su değildi, onları coşturan. Çiçeklere su verircesine gülümserdin. Yanağının sağ kıyısında bir gamzen vardı. Senin gamzen, benim mutluluk çukurumdu. Sen hep gülümse sevdiğim. Sen gülünce, bağrımda neşelenir tüm çocuklar.''

Gülümse Sevdiğim

Sen gülümsemezsen sevdiğim,
Ben küsüyorum.
Kaleme küsüyorum.
Kağıda küsüyorum.
Bakıra çalmış,
güz kırgınlıkları birikiyor içime.
Yaprakları yerlerde,
sefil bir ağaç oluyorum.
Sen gülümsemezsen sevdiğim,
Bir kayanın sırtında dolaşan avare bir rüzgâr,
Acıların limanı oluyorum.
Katarlar geçiyor düş bahçelerimden.
Eziliyor şebnemlerim.
Kırılıyor kanadı kelebeklerin.
Zemheri oluyorum.
Sen gülümsemezsen sevdiğim.

"Düşünmek seni... yağmurdan geride kalan buğulu bir camda, adını bilmediğim o küçük kızın süt mısırı saçlarında, ay çiçeklerinin yüzündeki sarıda, denizin haylaz çocukları martıların kanatlarında, sadece seni düşünmek ne güzel! Bugünde, yarınlarda..."

Seni Düşündüğüm Zaman

I
Bütün nesnelerin üzerine aks ediyor suretin.
Seni bulamadığım zaman,
bahar gülüşünü,
gözyaşına teslim ediyor.
Sessiz bir boşluk sarkıyor her yanımdan.
Şarkılar yarım kalıyor.
Seni özlediğim zaman,
bir ateş tam kalbimin üzerinde yanıyor.
Tarifi mümkün olmuyor, bu kederi bir şiire anlatmaya.
Seni gördüğüm zaman, ritmi değişiyor kalp atışlarımın.
Bir sevinç ki sorma,
başımdan aşağı dökülüyor.

II

Seni düşündüğüm zaman, bir bahar yeli alnımdan öpüyor.
Seni düşündüğüm zaman, kalbime beyaz kanatlı kuşlar tünüyor.
Seni düşündüğüm zaman, esmer bir tay gibi oluyor, geleceğe dair heveslerim.
Senin olmadığın zaman, bu sarı sıcak Temmuz günlerim, katran karası kesiliyor.
Bir kasvet sarıyor tüm şarkıları,
Masallar masumiyetini yitiriyor.
Ruhuma kefenler giydiriyor zaman,
O gün eğer ki sen yoksan,
Geçen her saniye ziyan.

III
Seni düşündüğüm zaman,
Göl çiçekleri açıyor ruhumun, örselenmiş yerlerinde.
Yaz suratlı hayta bir çocuk oluyorum.
Sırtımdaki kamburu çıkmış kederlerimi, bırakıyorum sulara.
Seni düşününce,
Yeniden doğuyorum aşkın kucağına.
Şiirden evler yapıyorum,
Resimlerden mutluluk,
Şarkılardan yollar buluyorum kendime,
Kalkıp sana geliyorum.
Seni düşündükçe,
Evinin önünde biten,
hercai oluyorum

"Şehrinin kıyıları güzeldir şimdi. Çocuk sesleri çınlıyordur sahilde. Aşıklara şarkılar söylüyordur dalgalar. Buralar hep soğuk. Sensiz her yer soğuk. Yaşamın teni buz tutmuş. Yaşamak soğuk!"

Yaz Mevsimim

Sen,
yaz kıyılarının akşam serinlikleri kadar güzelsin.
Ben,
adını dudaklarıma aldığımdan beri,
Unuttum bildiğim tüm şiirleri.
Unuttum kendimi.
Dünümü...
Dündeki acılarımı.
Bir,
seni bilirim bu hayatta.
Bir,
seni sevmeyi.

Hüznün alnına, büyük harflerle yazılmış adım. Hem anamın, hem acının kucağına doğmuş gibiyim. Oysa sen, bir resim çizmiştin yüzüme. Mutlu bir kadın resmi. Yoksa yüzüm sudan mıydı? Yoksa rüya mıydı gördüğüm?

Sevmek Seni

Yorgundum hayattan yana.
Seyir defterime erken kaybedişler yazılmıştı.
Yoksuldum.
Her şartta sevmiştim.
Seni sevmek...
Ağzının payını vermekti,
Kötü günlere.

Siz Yoksulluk Nedir Bilir misiniz Bayım

Derdim ekmek değil.
Aç kalır mı? İnsan sizi sevince.
Hüzünleri kovalayan bakışlarınız,
Tenime değmeyince,
Kendimi bile bulamıyorum.
Yok oluyorum sisler arasında.
Kalabalıklar arasında en yoksul.
Çocukluğumun bitmeyen şarkılarını duyar gibi oluyorum.
Sizi düşününce.
Elma ağacının gölgesinde,
Uykuya daldığım günleri anımsıyorum.
Şimdi ele geçmez o günler.
Tesadüf olmamalı,
Denizi en mavi,
Martıları en aşık bir şehirde yaşamanız.
Sizin nefesiniz karışıyor havasına.
Kar, kış nedir ki?
Elleriniz olmayınca çıplak gibiyim.
Donar gibiyim.
Siz uzak yerlerden seslenince bana,
Yazdan bir gün gibiyim.
Benden bir şiir istiyorsunuz.
Şiir nedir ki?
Ay ışığına sizden bahsetmenin yanında.
Yüzünüzü güneşle bir tutmanın yanında.
Siz yoksulluk nedir bilir misiniz Bayım?
Siz hiç ellerinizden uzak kaldınız mı?
Yahut gözlerinizden.
Ben bilirim.
Neşter yarası bayım.

"Gözlerinizde yıldız tozu var bayım" der ya bir şiirinde, yıldız tozu onun gözlerindedir asıl ve ona baktıkça hayata, insanlara, güzelliğe ve iyiliğe olan umudunuz tazelenir. Yaşının fersah fersah önüne geçen başarılarına *Şiraze*'yi de eklediğini öğrendiğimde ve bana kitap arkasına yazıp yazamayacağımı sorduğunda, hem onore oldum hem de onunla bir kez daha gurur duydum. O ve yazdıkları benim için çok değerli. Heyecanla bekliyorum şimdi *Şiraze*'yi. *Şiraze*, kitap yapraklarını düzgün tutar ya kelime anlamıyla, bu kitaptaki, *Seçil Oğuz*'un yüreğinden dökülen tüm sözcükler de kalbimizi düzeltecek tüm yalınlığı ve içtenliğiyle. Sen hep oyna sözcüklerle sevgili Seçil ve biz hep inanalım güzelliğe ve iyiliğe sayende.

Birhan Eroğlu
Gazeteci/Yazar/Şair

Bütün kelimelerin, bilinen tüm anlamlarından bambaşka anlamları olduğunu görüyor insan *Şiraze*'de. Kitap için onlarca güzel söz söylenebilir; ama en önemlisi "işte ben" denilmesi yüzlerce cümlesinde bence.

Cihad Kök
Yazar

Seçil Oğuz, yetenek ve ilhamı tutkuyla birleştirerek ruhumuza yumuşak bir dokunuşla, çoğu zaman gözardı ettiğimiz, var olmanın romantik yönünü mısralarıyla yüreğimizde hissettiriyor.

Efe Efeoğlu
Yrd.Doç.Dr.

Kişisel Web Sitesi:
www.seciloguz.net

@ tilkikitap
TilkiKitap
@ TilkiKitap

www.tilkikitap.com
www.tilkimagaza.com
Online kitap satış sitesi.

ISBN:978-605-5045-74-6
9 786055 045746